

Sygn. akt I ACz 913/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Jan Sokulski</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Anna Gawelko (spr.)</i>
	<i>SA Kazimierz Rusin</i>

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 roku na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku **Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) Sp. z o. o. w C.**
z udziałem **D. P.**

o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień
na skutek zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy
z dnia 29 lipca 2013 r., sygn. akt VI GCo 104/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16.05.2013 r. wnioskodawca Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) Sp. z o. o. w C. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 27 kwietnia 1998r., sygn. akt VI GC 109/97, z zaznaczeniem przejścia uprawnień na jego rzecz.

W oparciu o dołączone do wniosku dokumenty oraz repertoria Sądu Okręgowego (akta sprawy VI GC 109/97 zostały zniszczone) Sąd ten ustalił, że nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 listopada 1996r., V Ng 1304/96 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości Fabryki (...) w M. przeciwko D. P. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 87.504,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W dniu 27 kwietnia 1998r. Sąd Wojewódzki w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy uchylił w/w nakaz zapłaty w zakresie należności głównej w kwocie 3.337,92 zł i odsetek od tej kwoty od dnia 30 grudnia 1996r. i w tej części postępowanie umorzył, w pozostałym zaś zakresie nakaz zapłaty utrzymał w mocy.

Ponadto Sąd ustalił, że w dniu 20 kwietnia 2005r. M. L. działający w imieniu i na rzecz (...) S. A. w upadłości w T. sprzedał Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowo-Handlowemu (...) Sp. z o.o. w T. przedsiębiorstwo (...) S.A.

w upadłości, w skład którego wchodziły m.in. wierzytelności opisane w załączniku nr 3 do umowy sprzedaży, w tym wierzytelność D. P. w kwocie 84.166,21 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego, jakkolwiek z przedłożonych dokumentów wynika, że wnioskodawca nabył wierzytelność dłużnika od spółki (...) S.A. w upadłości, to jednocześnie brak jest dokumentów z których wynikałoby, że spółka ta nabyła przedmiotową wierzytelność od pierwotnego wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem wniosek oddalił, uznając, że wnioskodawca nie wykazał przejścia na jego rzecz uprawnień ze wskazanego tytułu egzekucyjnego, a w szczególności tzw. ciągłości nabycia wierzytelności.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca domagał się jego „uchylenia” i uwzględnienia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. W przekonaniu skarżącego przedłożona umowa z dnia 20 kwietnia 2005 r. jest dowodem nabycia przedmiotowej wierzytelności zarówno przez niego od spółki (...) S.A. w upadłości, jak i przez tę spółkę od pierwotnego wierzyciela. Skoro syndyk spółki (...) S.A. w upadłości sprzedał wnioskodawcy przedmiotową wierzytelność, to z pewnością musiał dysponować odpowiednim dokumentem, w przeciwnym razie wierzytelność nie zostałaby wymieniona w załączniku nr 3 do umowy sprzedaży.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Sąd Apelacyjny podziela ocenę Sądu Okręgowego, że dołączone do wniosku dokumenty, w szczególności umowa sprzedaży z dnia 20.04.2005 r. nie dają podstaw do stwierdzenia w sposób nie budzący wątpliwości faktu przejścia na wnioskodawcę uprawnień wynikających z wyroku Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 27 kwietnia 1998r., sygn. akt VI GC 109/97.

Przede wszystkim nie można z całą pewnością stwierdzić, że przedmiotem nabycia przez wnioskodawcę na mocy powyższej umowy była wierzytelność objęta wskazanym wyrokiem, zważywszy że nazwiska dłużniczki w obu wypadkach są różne, a przy tym brak informacji na temat źródła, z którego wynika wierzytelność. Już z tego względu wniosek należało oddalić.

Odwoływanie się przez wnioskodawcę do zasady zaufania do organu jakim jest syndyk nie może zastąpić wykazania swoich racji w sposób przewidziany w art. 788 § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy zażalenie podlegało oddaleniu przez Sąd Apelacyjny, jako bezzasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.